

Uchwała 1/2021 Komisji ds. Polskiego Nazewnictwa Grzybów

z dnia 16 stycznia 2021 roku

w sprawie źródeł polskich nazw grzybów

1.

Za podstawowe źródła polskich nazw grzybów uważa się następujące publikacje:

Chmiel M.A. 2006. Checklist of Polish larger Ascomycetes. W. Szafer Institute of Botany, Polish Academy of Sciences, Kraków.

Wojewoda W. 2003. Checklist of Polish Larger Basidiomycetes. W. Szafer Institute of Botany, Polish Academy of Sciences, Kraków.

2.

W sytuacji niezgodności łacińskiej nazwy rodzajowej określonych gatunków podanej w w/w źródłach z nazwą obecnie obowiązującą ustala się nową polską nazwę rodzajową dla tych grzybów i co do reguły zachowuje polską nazwę gatunkową.

3.

W przypadku gatunków nieujętych w w/w źródłach rekomenduje się nazwę na podstawie istniejących opracowań mykologicznych lub ustala się nową nazwę opierając się na zasadach przedstawionych przez W. Wojewodę (Krytyczna lista wielkoowocnikowych grzybów podstawkowych Polski – Wojewoda 2003).

4.

W wyjątkowych sytuacjach, jeśli pełna polska nazwa gatunku jest powszechnie przyjęta i stosowana jako nazwa handlowa lub nazwa znajduje się w dokumentach państwowych, a gatunek został przeniesiony do innego rodzaju, nazwę polską można uznać za utrwaloną i rekomendować jej stosowanie obok nazwy polskiej odpowiadającej aktualnej łacińskiej nazwie naukowej.